

5.000 persones al concert de comiat d'Inadaptats

Amb el lema "Cremem les nostres naus", La banda catalana de hardcore i punk combatiu per excel·lència va posar punt i final a la seva carrera en un concert amb un repertori de més de 30 cançons, repassant temes de tots els seus discos, des del primer Crítica social (1993) fins a Homenatge a Ovidi (Bullanga Records, 2004). Més 5.000 persones van rebentar dissabte a la nit la zona esportiva de Vilafranca del Penedès per assistir al darrer concert del grup. El grup va interpretar temes de totes les èpoques, des de les primeres cançons com "Redskin" o l'ovacionada "Eskamots", fins a les versions d'Ovidi Montllor "Tot explota" o "Perquè vull". També van caure clàssics com "Segadors" o "Motí!, Avalot!", que van fer embogir literalment al nombrós públic assistent, com podeu veure en les fotografies que publiquem, obra de Roser Ortiz. Inadaptats va estar acompanyat de diversos col·laboradors i músics amics, entre els quals van destacar els catalans Cesk Freixas i Red Banner, els bascos Kuraia i diversos membres de KOP. Amb aquesta banda van interpretar la cançó "No te rindas", un tema dels mateixos KOP, que en aquesta ocasió van dedicar a Juanra, el cantant del grup, empresonat per la seva suposada col·laboració amb ETA. El concert va acabar amb els membres del grup, puny enlaire, corejant amb el públic "La internacional" i "Els segadors". Nou projecte Àlex, cantant d'Inadaptats, es mostra molt satisfet de l'èxit de convocatòria del grup i recorda que "quan vam començar quan teníem 15 anys i ara ja passem de la trentena. Hem tancat un cicle i volem fer una aposta molt més madura musicalment. Tot comença i tot s'acaba". Els membres d'Inadaptats no es retiren del món de la música: ja preparen un nou projecte. "Estem al laboratori, impregnant-nos de noves músiques", explica l'Àlex. "Volem fer una cosa que ens vingui de gust, no tenim un camí estilístic definit. Però els nostres són els mateixos principis de sempre". Han posat seny? "Inadaptats sempre hem tingut molt de seny. Però també hem tingut rauxa. Perquè ja passa, això, amb els catalans: tenim seny i rauxa". L'Àlex espera "que el cúmul d'experiències dels darrers anys es transformi en una maduresa a l'hora d'expressarnos musicalment, amb un discurs que arribi a molta més gent".